

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 002665 16 Кж
Бања Лука, 23.02.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као председника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог И.М., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца и браниоца оптуженог, адвоката В.Т.-Ш. из И.С., изјављеним против пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002665 15 К од 03.10.2016. године, након одржане сједнице вијећа, којој је присуствовао републички јавни тужилац Бранко Митровић, а у одсутности уредно обавјештених оптуженог и његовог браниоца, дана 23.02.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе браниоца оптуженог И.М., укида се пресуда Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002665 15 К од 03.10.2016. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 002665 15 К од 03.10.2016. године, оптужени И.М. је оглашен кривим, због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: КЗ СФРЈ) и осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година. Истом пресудом, на основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике српске ("Службени гласник Републике Српске" бр. 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 875,00 КМ, док су на основу члана 108. став 3. истог Закона, оштећени са имовинскоправним захтјевом, упућени на парницу.

Против наведене пресуде жалбу су, благовремено, изјавили окружни јавни тужилац и бранилац оптуженог.

Окружни тужилац жалбу је изјавио због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптуженом изрећи казна затвора у дужем трајању. Бранилац оптуженог жалбу је изјавила због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те због одлуке о казни и трошковима кривичног поступка, са

приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или да се иста укине, отвори претрес пред овим судом и након тога оптужени ослободи од оптужбе.

У писменом одговору на жалбу браниоца, окружни јавни тужилац је предложио да се та жалба одбије као неоснована.

У сједници вијећа Врховног суда Републике Српске, која је одржана у одсутности уредно обавјештених оптуженог и његовог браниоца, а у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП РС, републички јавни тужилац је у цијелости подржао жалбу окружног јавног тужиоца, као и његов писмени одговор на жалбу браниоца.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбе и одговор тужиоца на жалбу браниоца, одлучено је као у изреци ове пресуде, из сљедећих разлога:

Оспоравајући правилност и законитост побијане пресуде, жалба браниоца оптуженог указују на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г), з), к) и став 2. ЗКП РС, те на повреду члана II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода. Указује се на повреду права на одбрану, оспорава се законитост у прибављању доказа на којима је заснована побијана пресуда, приговара се да пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, те да првостепени суд није примјенио, односно да је погрешно примјенио поједине одредбе ЗКП РС, што је било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде. Надаље, аргументима из жалбе браниоца оптуженог се оспорава правилност чињеничне основе побијане пресуде, на којој је заснован закључак да је оптужени починио кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. КЗ СФРЈ, за које је оглашен кривим том пресудом.

Обе жалбе оспоравају првостепену пресуду у дијелу одлуке о кривичној санкцији, те жалба браниоца и у дијелу одлуке о трошковима кривичног поступка, с тим што су у жалби браниоца само назначени ови жалбени основи, без било каквог њиховог образложења, док жалба тужиоца наглашава да је првостепени суд са једне стране прецијенио утврђене олакшавајуће околности, а са друге стране да је пропустио цијенити отежавајуће околности и то прије свега, посљедицу кривичног дјела, а то је лишење живота једног лица.

Основани су приговори жалбе браниоца оптуженог, којима се указује да побијана пресуда је у образложењу побијане пресуде изостала оцјена доказа оптужбе, нарочито, оцјена вјеродостојности противрјечних доказа.

Наиме, одредбом члана 295. став 2. ЗКП РС прописана је дужност суда да оцјени сваки доказ појединачно и у вези са осталим доказима и на основу такве оцјене изведе закључак да ли је нека чињеница доказана. Одредбом члана 304. став 7. ЗКП РС је између осталог, прописано да ће суд одређено и потпуно изнијети које чињенице и из којих разлога узима као доказане или недоказане, дајући нарочито оцјену вјеродостојности противрјечних доказа.

У конкретном случају, првостепени суд у образложењу своје пресуде, осим што врши уопштenu оцјену свих доказа оптужбе, на начин што само констатује да су свјedoци Ш.К. (овај свједок уопште није саслушан на главном претресу), С.А., Ф.Л., М.К., С.К., Р.К., Х.М., Х.С., Е.Т. и М.Т., потврдили да је лице по имену И.М., био њихов чувар на локалитету Б.К., у спорном временском периоду, да су свјedoци Л., М., С., А. и Т.Е. били присутни у тренутку самог чина пуцања и лишења живота оштећеног Н., те да су оптуженог препознали као лице које је починило предметно кривично дјело, више се уопште не бави оцјеном доказа оптужбе, осим оцјене законитости записника о препознавању, при чему, погрешно закључује да су записници о препознавању од стране С.К. и Р.К., само због чињенице што су исти означили два лица, незаконити докази. Притом, побијана пресуда нити износи садржај исказа наведених свједока, нити врши појединачну оцјену исказа сваког од ових свједока и сваког записника о препознавању, нити их доводи у међусобној повезаности, нити врши оцјену увјерљивости исказа саслушаних свједока кроз та препознавања. Надаље, побијана пресуда не даје ни оцјену вјеродостојности противрјечних доказа, јер не износи и не анализира противрјечности како између самих исказа појединих свједока, тако и противрјечности између њихових исказа и записника о препознавању (ово посебно на околности описивања лица које је лишило живота оштећеног Н.К.), нити износи и анализира противрјечности између исказа свједока Х.М. дат на главном претресу и његовог исказа из истраге.

Из наведеног произилази да је образложење побијане пресуде за закључак првостепеног суда да је оптужени И.М. починио кривично дјело за које се терети, у супротности са одредбом члана 295. став 2. и члана 304. став 7. ЗКП РС, што је, по оцјени овог суда, могло бити од утицаја на законито и правилно доношење пресуде, због чега су основани жалбени приговори браниоца оптуженог засновани на тврдњи да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. ЗКП РС, а истовремено, аргументима ове жалбе, основано се доводи у питање и правилност чињеничне основе побијане пресуде.

Због тога ваљало је жалбу браниоца оптуженог уважити, побијану пресуду укинути на основу члана 329. став 1. тачка а) ЗКП РС и предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење.

Како је пресуда укинута због битних повреда одредаба кривичног поступка, то ће првостепени суд у поновном суђењу отклонити наведене битне повреде, а оцијениће и остале приговоре жалбе браниоца оптуженог, којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, након чега ће све доказе оцијенити на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, а пресуду образложити на начин који прописује одредба члана 304. став 7. ЗКП РС, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку.

Како је пресуда укинута из горе наведених разлога, то је жалба тужиоца остала беспредметна.

На основу наведеног одлучено је као у изреци овог рјешења на основу члан 329. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић